

Діло

**РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ:**
Львів, Ринок 10., II. пов.
Корто пошт. шваб. 26.726.
Адреса тел. „Діло—Львів“.
Число телефону 565
Рукописів редакції не звертає.

ПЕРЕДПЛАТА
в Австро-Угорщині:
місячно 5 — К.
квартально 15 — „
піврічно 28 — „
щорічно 50 — „
у Львові (без доставки):
місячно 4 — К.
квартально 12 — „
піврічно 22 — „
щорічно 44 — „
в Німеччині:
піврічно 28 — М.
щорічно 56 — „
За зміну адреси платити ся 50 с.

Ціна оголошень:
Реклама постійна, довготривала
вартість кожен 100 с. в одній колонці
1 т. в одиниці 1'50, в двох
колонках 2'00, в трьох 2'50, в чотирьох
колонках 3'00. Переплата 2 т. Сума
тільки за друком літератури. Оплачується
наперед за готівку або поштою.
Постійні оголошення за особливими
умовами.
Один примірник коштує
у Львові 16 с.
на провінції 20 с.

Видав: Видавничий Опікун „Діло“.

Начальний редактор: Д-р Василь Панейко.

Справи Української Народної Республіки.

Компроміс з більшовиками і його імовірний правно-державний зміст: невмішування Петрограду в справи суверенної України і реорганізація Ради. — В Берестю Литовському. — Стратегічні можливості Французько-українських взаємин.

Львів, дня 3. січня 1918.

Петроградське урядове донесення про плановане (чи може навіть розпочате) переводжене компромісу між українським і петроградським правительством не визначає ся особливою ясністю — бодай в сій формі, як нам його подає телеграма ц. к. бюро кореспондентського. З застереженням, що оригінальний текст донесення про компроміс може представити нам зміст його в іншій світлі, можемо нині на підставі згаданого висше донесення ц. к. бюро кор. виміркувати, що компроміс полягає на уступках з обох сторін, і то на уступках у кардинальних точках спору.

Яке було кардинальне правно-державне домагане українського правительства? Урядове, конкретне (не само тільки загальново-принципіальне) признане петроградським правительством суверенної української держави, Української Народної Республіки, з усіми правно-політичними консеквенціями такого акту — передовсім із залишенням усякого вмішування петроградського правительства в справи української республіки. Ся кардинальна точка спору, з якої кожного дня і в усіх областях адміністрації родили ся конфлікти, має бути компромісом усунена — в дусі домагань українського правительства.

Натомість українське правительство, здається, робить більшовикам уступку в кардинальній домаганню більшовицьких комісарів: щоби Українська Центральна Рада в дотеперішнім своїм складі перетворилась в нову Раду, очевидно шляхом видатнішого, ніж дотепер було, втягнення в її організацію жовнірських, селянських і робітничих рад в українській області. Ся означало-би певну суспільну радикалізацію української ради (сойму) і українського правительства (секретаріату). Що-до національного обличчя реорганізованої Ради і Секретаріату, то всі позначки вказують на те, що побоюватись нам в сій точці нема чого. Бо українські робітничі селянські і жовнірські ради, як доказали всі великі їх з'їзди, є з національного українського становища неменше певні і тверді, як дотеперішні дайгачі Української Центральної Ради.

Для інформації наших читачів про становище петроградського правительства супроти відомої відповіді українського правительства на петроградський ультимат з 17. грудня, подяємо наш донесення Navas a з Петрограду: воно, хоча співзвучне, має й нині своє значіння як коментар до подій, які є в ході між Петроградом і Києвом.

Вістка ц. к. бюро коресп. про приїзд української депутації до Берестя Лит. стверджує наші донесення про вступлене української держави на шлях самостійних дипломатичних заходів.

Не без певної сатисфакції прочитають українські читачі виривки із „стратегічних“ міркувань військового співробітника „N. Fr. Presse“

про „відкриття“ французько-українських зносин і про вагу сих відкриттів. Міркування сі нам тим замітніші, що мусіла їх принести газета, яка тепер із шкірою і кістками віддана на службу польським політичним інтересам.

ПЕТРОГРАД (П. А.). По заявам членів делегації, якій поручено ведення в Києві переговорів для поладження конфлікту між Совітом і Українською Радою, є можливість, що сей конфлікт буде по дружньому поладженню сям способом, що утворить ся нову Раду, причім розширять ся її круг ділання. Центральна Рада задумує виповнити ультимат ради народних комісарів під услівем, що Україна буде заосмотрена грішми і коли урядом декретом буде признана Українська Республіка. Як доносять делегати, Україна не замкне вивозу збіжжя до Великої Росії.

(Navas) Петроград, 24. грудня 1917.

„Извєстія“ оголошують відповідь Української Центральної Ради на ультимат Совіта народних комісарів, разом з нотою народного комісаря для національних справ, який заявляє, що відповідь задля її безличного і провокуючого тону не є до прийняття.

Відповідь Ради застерігаєть ся передовсім проти всяких проб більшовицького правительства мішати ся до вільного розвитку народів і заявляє, що не дозволить собі накинути ніякого фантастичного правительства. Генеральний Секретаріат не хоче повторити на українській землі всіх тих проб, які велику Росію довели до анархії і до найгіршої політичної й економічної дезорганізації і гровать зруйнуванням усіх свобод, досягнених революцією.

Рада розоружила більшовицьких жовнірів, щоби охоронити ся перед горожанською війною й анархією, яка шаліє в краю народних комісарів.

Рада хоче вдержати єдність фронту й значає, що Совіт народних комісарів здезорганізував і зруйнував фронт. Рада думає, що самі українські жовніри не в силі вдержати оборони України. „Робимо се, щоби бодай уратувати частъ фронту“.

Рада вважає конечним установлене центральної влади. Ся справа мусить бути рішена приязним способом всіми народами Росії на основі соціалістичного коаліційного міністерства, яке одно може рішати про справу мира.

На українській землі власть належить виключно до української демократії. Кождий замах проти сеї влади буде здавлений оружною силою. Коли Генеральний Секретаріат приймає вивоз народних комісарів, то він не сумніваєть ся, що українські робітники, жовніри й селяни в обороні своїх прав зуміють дати народним комісарям гідну відповідь.

БЕРЕСТЕ ЛИТОВСЬКЕ (Тхб). Вчора прибула сюди українська депутація (чи делегація? — Ред. „Діло“), щоби взяти участь в мирових переговорах.

Війсковий співробітник „N. Fr. Presse“ Fabius коментує в числі з 1. с. м. відому телеграму Петроградської Агенції (подану в нас в числі з 1. с. м. п. н. „Антант і Україна“) про заходи антанту для позискання України.

Українська Центральна Рада — пише він — висловила ся за заключенем мира за згодою союзників. Се означає повну співдільність з антантою, отже продовженя війни по її стороні аж до слушного часу. В сій цілі має вести ся сильна політична пропаганда, щоби населеня й українське військо позискати для дальшого веденя війни. Особливо важною є точка, щоби на російським фронті зберегти вид аж до лютого й марта, щоби на весні випередити німецькі приготування на західнім фронті, бо на весні положеня буде корисніше для заключеня загального мира. Тут маємо глясичний взорець, як завішене оружя може служити воєнному підступу, щоби мати час і нагоду до скріплення боєвої сили і до приготування операцій. В приватнім життю називаєть ся се перфідією. Отже довідуємо ся, що антант числить на німецьку офензиву аж з весною. Українським військам в союзі з румунськими призначена роль перед тим, отже в лютім або в марті несподівано вдарили щоби використати хвилеве ослабленя нашого фронту, досягнути легкі успіхи і далі відтягнути більші німецькі й австро-угорські сили з західного чи італійського фронту“.

Представивши так „інтригу антант“ на Україні, Fabius береть ся вяснити причини такого поведеня Української Центральної Ради.

„Одну з тих причин — пише він — здемаскувало російське правительство. Рада хоче охоронити інтереси богатих селян і буржуазної інтелігенції проти бідних селян і робітників“.

Се справді розкіш читати, як „N. Fr. Presse“, орган фінансової пліюкратії, солідаризуєть ся з більшовиками і „демаскує“ Українську Центральну Раду за її... буржуазність!

Але Fabius, зсолідаризувавшись з більшовиками, таки не зовсім їм довіряє, бо вишукує самостійно другу причину поведеня Ради, а саме ось яку:

„Коли не милно ся — пише він — то республіка, яка ледви вилізла з явця, вважає себе вже дозрілою для виволоеня не виволоених провінцій. Такими є правдоподібно в її очах Буковина і Східна Галичина. Тому продовжене війни і спільне з антантою заключене мира. Проти сеї військово-політичної торгавлі правительство народних комісарів уже енергічно виступило. А почбірний союз буде також на сторожі“.

На знищене українства в Холмщині.

Львів, дня 3. січня 1918.

Після занятя холмської землі німецькими і австро-угорськими військами ту область поділено на дві адміністраційні часті: три повіти південні (холмський, грубешівський, томашівський) увійшли в склад австро-угорської окупації і одержали окрему адміністрацію від польського королівства, чотири північні остали під управою німецьких воєнних властей. В першій половині 1916 р. прилучено повіти: холмський, грубешівський і томашівський до люблінського генерал-губернаторства, а німецькі повіти доси задержали окрему управу.

Про національні відносини в чотирьох повітах, адміністрованих Німеччиною маємо доволі скупі відомости. Знаємо тільки те, що німецькі воєнні власти поважають ся там супроти українського населеня безсторонно і не тероризують його. Доси привайменше німецький адміністратор тих областей не проголосив такої політичної програми, по якій все населеня Холмщини мало би як найкорше почувати себе польським.

Ся безсторонність німецьких властей виводить з рівноваги польських імігрантів, які за всяку ціну бажали би західні українські землі бачити вже нині польськими. Чого то вони вже не пробували? Посилали своїх відпоручників до Відня, Берліна, писали меморіяли, німецьким властям грозили своїм гнівом, українську людиність старали ся валкати терором. Доси все те

НАЙХОСЕННІЙШИМ ДАРУНКОМ

для кожного
- 6 житєва -
- - поліса - -

Карпаті

з VII.
воєнної
позички.

РІЗДВЯНИМ

оставало без успіху, а західна сторожа українства на Підляшшу вдержує всякі ворожі затії і вдержує ся. Недавним розпорядком німецької воєнної управи східних земель вилучено чотири холмські повіти з під компетенції польського департаменту просвіти.

У відповідь на те з ініціативи півурядової Масієг-и zkoln oі засновано в Холмі нову інституцію, для організованя походу проти українства „Straż ziemi chełmskiej“, яка після доне сень польської преси має згуртувати всі польські сили до боротьби з тим, хто бажав би ба чоти відірваною від Польщі холмську землю“. Її засновники прийняли — мовляв — а запалом всі польської сфери проти ворожих затій „Українсьов“. Українство наших західних окраїн мусить бути приготуване на приступи ще дужшою польської навали на нашу відвічну землю.

Дальший розділ між Австрією й Угорщиною.

Замість дотеперішньої спільної — дві самостійні армії. (Ткб.) Відень, 2. січня 1918.

Угорський президент міністрів Векерле закінчив тут наради, які вели ся від суботи.

Переговори, ведені вчора в міністерстві заграничних справ в присутності президента міністрів Зайлалера і Векерле, шефа секції Граца і фахових референтів з німецьким державним секретарем Кернером, відносили ся до обговореня основ торговельного договору з Німеччиною.

Векерле вручив цісареві на письмі нову програму угорського правительства, якої змістом є утворенє по війні двох самостійних армій з окремими міністрами війни в Австрії й Угорщині, при задержанню спільного генерального штабу і спільної начальної команди. Подягодженє справи доси не наступило, одначе угорське правительство має надію, що цісар на се згодить ся.

Мирові переговори.

ВІДЕНЬ (ТКБ.) Міністер заграничних справ гр. Чернін удав ся вчора рано до Берестя Литовського, де розпочнуть ся знова мирові переговори з повновласниками російського правительства. В його оточенню знаходять ся шеф д-р Грац, надзвичайний посол і уповновласнений міністер бар. Міттаг і д-р Віанер, делегаційний радник д-р Андриян і гр. Кольоредо Мансфельд, також делегаційний секретар гр. Чаки.

Збори всіх чеських полів.

ВІДЕНЬ (Ткб.) „Slavische Korrespondenz“ доносить з Праги таке: Голова чеського союзу д-р Станек, який відїхав нині вечером до Відня, розсилає відси запрошенє до всіх чесь-

ких послів до державної ради, до послів чеського, моравського і шлезького союму, також послів розв'язаного чеського союму, яких скликає на загальні збори до Праги, на день 6. січня. На тих зборах маєт ся порішити становище чеських послів супроти теперішних мирових переговорів.

Важні наради в Берліні.

Коронна рада. — Засідає номісії союзнаї ради для заграничних справ.

БЕРЛІН (Ткб.) Вечірні днівники доносять, що нині пополудни відбула ся в замку Bellevue коронна рада від проводом цісари, яка займала ся головню вислідом мирових переговорів в Берестю Литовським.

БЕРЛІН (Ткб.) „Norddeutsche Allg. Zeitung“ доносить, що нині перед полуднем відбуло ся в палаті державного канцлера засіданє комісії союзнаї ради для заграничних справ під проводом баварського президента міністрів д-ра Дяндля в ціли обговореня політичного положеня.

Польська делегація в Берестю Литовським.

Львів, 3. січня 1918.

Краківський „Narząd“ приносить отсі подробиці про участь польської делегації в мирових переговорах в Берестю Литовським: Польські делегати появлять ся не як рівно управлені аступники Польщі, вони будуть мати тільки дорадний голос як знатоки в польських справах. Делегація має складати ся з президента міністрів Кухаржевського і секційного шефа Ро творовського, які будуть діяти в регенційною радою, відповідно до перебігу конференції. Гр. Адам Тарновський прилучить ся до делегації.

Льонгин Рожанковський.

Вичитавши в „Ділі“ з 20. грудня м. р. коротку звістку про смерть б. п. совітника і адвоката в Золочеві Льонгина Рожанковського, про котрого тільки сказано, що прожив 81 літ, був соймовим послем і паживив двох синів і одну доньку, — хочу подати про нього кілька споминів.

Чоловік — кристальної чистоти, ясного ума, громадного знаня, вярцевий довголітний судія, поважаний як ріако хто з нашої суспільности своїми і чужими...

Пам'ятаю ще з перших хвиль мого послоня у Львові з початком 90-их років, з якою пошаною ми всі старші і молодші його товариші відносили ся до него, коли він найдрз-

ливійші справи своїм все врівноваженим умом виводив на чисту воду і ми прислухували ся до все його голосови, бо всі ми знали, що се заша, в якій „льсти нїтъ“. ()

Система краєвого правління в судівництві п. Тхуржніцким на чолі з зависти, боязни власти не допустили совітника Рожанковського до висших ранг, хоча кождий з нас знав, що бл. п. Рож — ий міг стати ся гордістю найвищих судових інституцій в державі. Ми — товариші соймові хотіли його відразу вибрати членим виділу краєвого. Та „Rząd poglobowy“ бояв ся його таланту і знаня і його кандидатура не удержала ся.

Та мимо таких заводів чоловік сей ніколи не трапив своєї рівноваги і навіть погідності душі. Він ділив судьбу свого народу і все пра скакував до помочи, де лиш обовязок суспільний його кликав, не зважаючи на партійні рішунції. Неодіневі услуги відав він громадянськ путації до цісари в 1895 р., зложеної в 300 рядий, котра через своїх відпоручників в пок. Озаркевичем на чолі зложили пропам'ятне писмо цісареві в привоуду Баденівських виборів.

Пригадую собі, як у нас явив ся в хабнетової канцелярії урядник і старав ся нас наклонити, щоби ми в не дуже ярких словах не носили жалі наші на тодішнього премієра Баденя.

„Але ж, пане — сказав Рожанковський — ми не прийшли сюди за сим, щоби компліментувати Баденюму говорити“.

Урядник зник і відїшов з нічим...

Яким чистим і чесним був сов. Рожанковський в публичнім житю, таким був і в своїм родиннім житю. Наша молода суспільність не доцінює цієї сторони житя людського і не почувать ся в вляки за се, яких синів і доньок дав батько суспільности своїй, та се мусить змінити ся, і ставши — дасть Бог незабаром — господарями на своїй землі, зуміємо оцінити і бути вдячними таким батькам, як пок. Рожанковський, що да нам таких солідних робітників суспільних, як радн. Теодор Рожанковський, висший штаб. лікар маринарки Маркіль Рожанковський у Польщі, пані Карамовичева у Відні і пані Вергановська у Львові...

Нехай сих кілька слів введе перем на забутню могилу пок. сов. Рожанковського в бувшого товариша соймового.

Д-р Теофіль Онушевський

НОВИНКИ

Львів, 3. січня 1918.

— На що обертаєт ся українські податки. Прибічна рада міста Львова узвалила згідно внесенем магістрату признати Товариству будівель польського Дому в Моравській Остраві підмогу в квоті 3000 К, мотивуючи сю ухвалу потребою, щоби „загрожений Дім польський“ не став ся дальше в польських руках.

З передісторії конфлікту.

Українська Центральна Рада і большевники.

(Докінченє).

Сі взаїмні відносини денервують усі демократичні українські і навіть не українські організації й перешкаджають спокійній роботі — в очікуванню повтorenя у Києві московських подій. Що тикаєт ся петроградського, як ви кажете, відділу Ради, то з ним Центральна Рада має повний контакт. Застаєт ся, я відповів на всі ваші питання. Коли не маєте більше питань, позвольтє поставити вам два практичні питання:

Питанє перше: — Українські військові відділи петроградського округу і з окрема Петрограду бажать відїти на Україну, одначе, як завила делегація, їм у сім у Петрограді роблять перепони. Чи не можна просити вас свіділати для задоволення їх вповні зрозумілого зматаня?

Питанє друге: — Місцеві відділи державного банку, які обслуговують фронт і задн, а та кож промисл, зазнають великих трудностей у грошевіа обороті наслідком браку грошевих знаків. Сі обставини викликають сервіозні комплікації у промислі, яким є бурякоцукровий промисл, не кажучи вже про те, що брак грошей може викликати заворушеня в робітничій масі, які — однаково службї й урядникам — нічим платити. Відти просьба допомогти заомити всі відділи державного банку на Україні правильно і в достаточній степені грошами. Я свідчу.

Сталін: Я відповідаю. На перше питання можу відповісти, що нині або завтра декілька тисяч жовнірів Українців за згодою головнокомандуючого вїдуть на Україну. Нічого й кавати, що у звичайний час місцем перебуваня українських жовнірів може бути Україна. Одначе війна комплікує справу й без дозволу відповідних військових частин свобідний переїзд тих чи інших національних груп із армії приходить ся довести до мінімум. Про се я говорю, як про правило, знаючи, що кожде правило допускає виїмки. Що тикаєт ся другого питання, то я нині таки перекажу у Совіт народніх комісарів і не сумніваю ся ні на одну хвилю, що будуть зроблені всі заходи, які від нього зависять.

Тепер я заспросив би товариша Сергія.

Сергій Бакінський: Жау запитів.

Сталін: Яке положенє у Києві?

Сергій Бакінський: Власть в руках Центральної Ради, яка не вважає можливим передачу власти на місцях Совітам. Се примушує нас дуже скептично відносити ся до твердження тов. Порша, що Центральна Рада сама є аїдаком Совітів. Тому ми настоюємо на негайне скликанє всеукраїнського зїзду Совітів роб., жовн. і селянських депутатів, думаючи, що до скликаня українських Установчих Зборів власть не може оставати в руках Української Центральної Ради й повинна перейти в краю на краєвий зїзд Совітів, а на місцях на Совіти.

Вчора приїхав із Харкова тов. Луганський, який повідомляє, що й там Рада веде боротьбу з Совітами. Положенє досить острє, одначе думаю, що слова тов. Порша про моє

вість повтorenя московський подій не мають основи. Не аступивши до сего часу в офіційний контакт з Українською Центральною Радою, ми все-таки не йдемо на повний розрив з українськими с.д. і с.р. партіями, представляюки яких в київських Совітах протівлять ся зїзду сенью принципа переходу власти до Совітів на місцях. У всякім разі положенє треба признати досить сервіозним й бажанє його сервіозно обговорити. Ми маємо намір в найближшій будуччині скликанє краєвого зїзду Совіт робітничих і жовнірських депутатів, а також краєвого зїзду партії нашого краю разом з Харківщиною. Чи приїхав до вас тов. Пятаков чи інформувал він вас в достаточній степені в положенє справи?

Сталін: Я довідав ся від него все в Києві. Ми всі думаємо, що абсолютно необхідний краєвий зїзд роб., жовн. і селянських депутатів. Нам не зрозуміле те недолірє, з якого тов. Порш відносить ся до ідеї такого зїзду. Ми думаємо, що ви Київляни, Одесити, Харківці, Катеринославці й інші повинні взяти ся до скликаня такого зїзду, розумієт ся, разом з Українською Центральною Радою. Коли ж Українська Центральна Рада відмовити ся кооперувати з вами в сій області, що видаєт ся нам мало правдоподібним, то скликайте його в Краєвій Раді. Власть Совітів повинна бути признана на місцях. Се та революційна заповідь, від якої не можемо відказати ся й ми не розуміємо, чому може спорити Українська Центральна Рада з цією аксіомою (!) На днях прибуде до вас тов. новев й ви будете мати змогу подрібно з

Аж до відкриття!

В Ц. в. Австрійським військовим фонді для вдів і сиріт у Львові, Словацького 16.

— Залізнична катастрофа на лінії Львів-Відень. Вчора вночі о 2 год. поспішний поїзд, який їхав з Відня до Львова, наїхав на особовий колесо стайї Гулліан на Моравії. Лocomотиви обох поїздів розторошені, кілька вагонів ушкоджених, багато осіб ранених, двоє жовнірів, які їхали III кл. убитих. Наслідком сего було велике спізнєне сего поїзду.

— Заборона вивозу чеських газет за границю. «Lidove Noviny» доносять, що австрійські власти заборонили ще 26. вересня вивозити чеські газети за границю і заявляють, що проти сеї заборони вадемонструють в відповідний спосіб чеські політики.

— Порядок богослужень в світлий празник Різдва Христова в 1-й міській церкві Успєня Прєсвятої Діви Марії у Львові. Дня 22. ст. ст. грудня (п'ятниця) о год. 8 рано Часи Царські і обідниця (св. Литургії нема). Дня 24. ст. ст. грудня (неділя св. Отець) Навечеріє Різдва Христова: о год. 6. Утрєня, о год. 10. Служба Божа, о год. 2. Вечерня велика. Дня 25. ст. ст. грудня Різдво Христове: о год. 5. рано Повечеріє Велике в Литєсю, Утрєня, Наука. О год. 9. рано торжєствєнна Служба Божа св. Василя В. співана з проповіді. Дня 26. ст. ст. грудня Велика Вечерня і Акафіст. Дня 27. ст. ст. грудня 2-ий день Різдва св. В. МЧ. Стефана як звичайно в неділю то є: о год. 6. рано Утрєня, читана Служба Божа і Наука, о год. 10. Служба Божа співана з проповіді, о год. 4. по полудни Вечерня і Акафіст.

— М'ясо з Сербії для Відня. У Відні віддано до продажі 20.000 кильограмів св'язого сербського м'яса в ціні по 7 К за кильограм з тим, що одна осада може одержати найбільше 2 кг.

— Просимо переглянути проспекти усіх асекурційних товариств, які займають ся забезпечєнем в сполучі з VII. воєнною позичкою, а переконаєте ся, що найдешєвші і найкорисніші умови забезпечєня дає тільки ц. в. австрійський військовий фонд вдів і сиріт у Львові, вул. Словацького ч. 16. 334 В. 2-5

ПОМЕРЛИ.

Іван Филипович, купець у Львові, член старшини кружка УПТ, ім. Тараса Шевченка і член виділу читальні «Просвіти» на стрійській ділянці у Львові, помер дня 2. січня с. р. Похорони відбудуть ся в п'ятницю дня 4. січня с. р. о год. 2 по полудни з дому жалоби при вул. Кохановського ч. 6. Українська львівська громада, а особливо скрийська ділянниця тратить в Покійнім народногo робітника. Не було у

поговорити про питання, які вас цікавлять, Покищо все.

Порш: Прошу тов. Сталіна лишити ся при апараті. Думка про недемократичність Центральної Ради противорічить фактичній стороні справи й політиці Ради, видержаний від першого дня її повстання у всіх політичних й соціально економічних питаннях. У складі Центральної Ради нема цензовик елементів, бо кадети з неї давно виступили. До неї входять, починаючи від трудовиків усі соціалістичні партії краю. В її складі є звиш 200 селянських депутатів, вибраних на з'їзді селянських представників від населєня областей, звиш 150 представників робітничих депутатів, звиш 150 вибраних на останнім з'їзді депутатів від жовнірів й около 70 представників усіх соціалістичних партій краю. Коли вас цікавить подрібний склад Центральної Ради, то він буде висланий таки завтра. Про політичну й соціально економічну платформу Ради товариш Бакинський промовчав. Промовчую й я, можу одначе подати необхідні для сього питання відомости документами й спеціальними актами. Про прилучєне Радою до України губерній зверну я му шу заявити, що ви глибоко помиляєте ся: ще до виданя Універсалу катеринславський, харківський і терсонський селянські губернські з'їзди висловили ся за прилучєнем до України. Також катеринславський і, коли не помиляю ся, харківський й одеський Совети робітничих і жовнірських депутатів висловили ся за прилучєнем.

От і все.

Львові українського народногo св'ята, ні зборів, ні віча, в котрім не брав би участі. Знаний був громадї його склеп, де панувала правдива українська вічність. Широ займав ся школою на стрійській ділянці а ще день перед смертю згадував о тих бідних наших дітях. Що дня просив Бога, щоби дав діджати йому бачити вільну і свобідну Україну. В. Я. п.

Комунікат італійського генерального штабу з 1. січня.

ВІДЕНЬ (ТКБ). З воєнної кватири доносять: Над Півсюю наслідком нашого енергічного натиску, який зачав ся дня 27. грудня м. р. і тривав без перерви, мусів противник минулої ночі покинути мостовий причілок і дофнути ся наслідком зручних, концентричних ділань ліхоти і артилерії в дуже тяжкими втратами на лівий беріг ріки. Цілий лук ріки в наших руках. На прочих частях фронту була акція артилерії на загаль уміркована. Наші батерії показували більшу діяльність на річині Асіаго, ворожі батерії у відтинку Монте Томба і над Півсюю.

ВІДЕНЬ (ТКБ). Урядово доносять дня 2. січня:

На високорівні Асіаго, в області Монте Томба і над долиниім бігом Півєр розвивали ся хвилями боротьби артилерії. Дня 26. грудня рано стягнули нашу залогу без втрат на західний беріг Півєви. Противник, який запримітив се опорожненє що йно 31. грудня, держав її покинені становища до того ж часу під огнем артилерії і метавок мін.

ОПОВІСТКИ.

П'ятниця, 4. січня 1918.
Наші: греко-кат.: Анастасій м. — римо-кат.: Тита сп.
Завтра: греко-кат.: 10 мучеників — римо-кат.: Телесфора.

Дирєнція українськеї приватної гімназії в Городєнці лєдає до відома, що в згаданій гімназії можуть найти занятє від 15 лютого 1918 три учительські сили: 1) класичний філєолог (евентуально учитель латиник й иншого предмету), 2) історик (історія й географія) і 3) германіст. Можуть зголошувати ся й жіночі сили учительські. Платня після умови з дирекцією. Зголошеня (письменні) до Дирєкції гімназії в Городєнці. 3-10

«Народна Каса», зар. стов. з обм. пор. в Кєсові, буде платити від щадничих вкладок від 1. січня 1918 р. пєчавши по 4%. 518 3-3

Повітєве Товариство Кредитєве, стоварищенє з обмеженою пєрукою в Тернополі повідомляє П. Т. Публику, що по трілітній інвазії російської отворило знова свої бюра у власнім домі при вул. Мішкевича ч. 3 і приймає сплати довгів скриптових і векслєвих, як також вкладки на книжочки щадничі, від котрих платить 3% відсотки. 570 1-1

Вінчанє Ольги Дяковичівної і Василя Лукача відбудо ся в Жабю дня 18. грудня 1917. Місто повідомлень складають молоді 30 к. на «Рідну школу». 569

Управа тов. вв. кредиту «Бєсид» в Сяночі подає до відома своїм П. Т. вкладникам, що від 1. січня 1918 р. буде платити від їх вкладок по 3 1/2%. 581 1-3

На привітній Акадємії в дни 15. вересня 1917 р. вручено

Й. Е. митрополитови А. гр. Шептицькому на спомин пережитих українським народом хвилей у війні

«ЛІТОПИСЬ У СВІТЛИНАХ», на яку зложились знимки, передані 95 особами. З зібраних 1417 світлич 682 призначєно для воєнного музею, а 735 знимок вибрано до літопису, де їх розміщено після нмї-ту ось так на 92 картах великого формату: «Присвята», розмалював Роман Грицай. I. часть: «Українське військо», заголовний листок роботи арт. мал. Ол. Курилєса УСС. 29 карт в 239 світлинами; II. часть: «Переселєнці», вступний листок, малюнок п. Олєни Кульчицької, на 27 карт 193 знимок; III. часть: «На рідній землі», переданий листок

можна забезпечувати ся в сполучі з VII. воєнною позичкою

у Львові, Словацького 16.

виконав проф. п. Олег Лєшнік, 36 карт в 303 світлинами. Цілість обнято в обгортку, на якій український гафт і монограм А. Ш. виконала сестра з Пр. ДМ. Арєнія.

Понизше подаємо після місцевостий імена тих, що на сю ціль передали світлини в виріженєм єсїб, які прислали більшу скількість знимок: Баранів В. Зугєвич, Відень проф. Ів. Боберський (зі збірок Ц. У. УСС.), проф. Ів. Даниш, Ор. Кузьма (власної роботи), Вол. Паньків, Укр. жін. комітет для ранєн. Вольфсберг (баракі) о. прл. Е. Гузар, Ст. Корженєвський, Гєбодєж о. В. Лєско, о. М. Мєльничин, Гмїнд: О. Бачинська, Гн. Антонюк, Бєрєза, Т. Коморовський, Горушко о. Ів. Сєндзїк, Гусаків Тов. Макївка, Добрянї о. П. Стернюк, Долина о. М. Лєда, Замєсть Юр. Гринюк, Зіболки Сєв. Пєстерняк, Камінка струж. надїж А. Корнєєля, Крахберг проф. Р. Заклинський, о. А. Стрєцький, Круєничі о. І. Яєєнко, Кутєір о. Е. Чубатий, Лиманова Ол. Лис, Львів О. Бачинська, Гр. Гануляк, п. і Я. Гординська, о. В. Дрєдих, о. И. Іванєць, о. И. Кишєвич, Козакєвичівна, В. Кривокуцька, М. Комаринський, Д. Кучика, о. Ю. Лєвницький, В. Лєснєцька, о. проф. В. Лєшиняк, Е. Монїбєвичєва, М. Мороз, Сл. і Т. Мойсєвич (власн. роб.), Я. Нєсс, Ів. Озаркєвич УСС (своєї роб.), А. Одуфрак, Сл. Оссєвська, Сєв. Пєстерняк, о. Н. Пєдлєсєцький, о. д. р. В. Пєлліх, Ст. Савицька, дир. о. Савєвич, Е. і Р. Сєльські, М. Скоморовський УСС. (своєї роботи), д. р. К. Студинський, М. і О. Солтєис, д. р. Ст. Фєдак, Мир. Фєдусєвич, Ю. Фєдусєвич, Е. Ходоровська, Ст. Чарнєцький, Маньєва: І. Свєшук, Монастир: о. Ю. Бєднар, Мор. Острава: І. Полєтнюк, Нараїв місто: о. дек. І. Дидик, Niederalm: інсп. О. Купчанко, Парчів (Підлясє): Ол. Іскра, Перемишль: дир. А. Алєськєвич, надрадник Ром. Дмоховський, д. р. Гр. Лєкота, Пісочна: О. Кузьмичівна, Порохник: о. дек. К. Бєдрєвич, Поршна: о. Ст. Йойко, Посіч: о. П. Попєць, Прага: О. і М. Гєрбачєвські, радн. дв. д. р. І. Пулєй, інсп. Вал. Романовський, Рава руська: радн. І. Комаринський, Самбір: Ю. Юзьєяк, Сокаль: Л. Коппєлєвич, Старий Самбір: о. А. Бєнцин, Стрий: Йєс. Бєбикєвичєва, Н. Сєлєвічка, Сєнік: надїж. В. Дидинський, Фалиш: о. М. Гєшовський, Чашин: Н. Фалєвичівна, Хоєн (баракі): дир. Д. Стєльмах, Полева почта: М. Угрин УСС. (своєї знимки), І. Романів УСС., д. р. В. Гєринович, І. Попєвич, Команда коша: пор. О. Січинський, пор. І. Макар, пор. Ю. Курдяк. 524 1-1

НАДІСЛАНЕ.

Адвокат РАТЛєР в Балигороді прийєме зараз рутинєваного конципїєнта. — Услєія корєєні. — Відносини апровазацийні ненайгірші. 525 1-3

Пєдьяк. Три місяці тому в переїзді з Турі великєї до Львова занєдужав я тяжко. Чим скорше вернув я до Стрия, ту переїзжав у крєвних чєрєз два дни. Грїзний стан мого здоров'я не позволяв ажє менї фірою відбути чєтири милї дороги, щоби дістати ся домі; мене завєзєно до шпитала епідємічного. Шпиталь, в котрім менї довєло ся перебути дві тяжкі недуги тифу і катару грубої кишкї є під зарядом військовим, а ординуючим лікарем є Влв. Пан д. р. Оскар Фїшер, лікар внутрішних недуг на клініці в Оломунци на Мєравах, а тепєр лікар в епідємічнім шпитали військовим в Стрию. Що я перебув швидко сєю двомісячну недугу тяжку, се завдячує передовсім Богу і опіці Пр. Діви Марії, а потім висше наведєному д. рави Фшєрови. В нїм знайшов я не тільки совєсного лікаря, ає серце людини, котрє уміє биль другого зрозуміти і потрафив мій биль зменшити. Що я нинї живу — се по Бозї д. р. Фшєрови завдячує, тому імя Його від нинї зачислєти му до моїх добродїв; отсєго вдєволєня, якє я вичитав в Його очах, як менї в днєм кождим ставало лучше я ніколі не забуду, тому отсєю дорогою дякую. Рівночасно дякую Влр. о. парохови Сєльському і сотрудинкам Матковському і Пєтрушєвичєви, котрі чєрєз цїлий час моєї недуги вступали менє в школу, до котрої я приділений катєхитом. Взагалї всім тим, котрі підчас моєї недуги зі мною співчули, а горєм прибули жєну, мою маму і Родичів жєни потїшали і їм надїє додавали, складаю отсєм щирє прилюднє Слєснбїг.

555 1-1 о. Маріяна Роман Цурковський.

НА КОЛЯДУ для жовнірів і Українських Січових Стрільців: Львів, Днстер, книжочка вкладкова ч 9880.

СКЛАДАЙТЕ ЖЕРТВИ!

За малий гріш

можна

забезпечити будучність свою і своєї родини, а заравом причинити ся до скорого, побідного закінчення війни через обезпечене на олучай смерти і дожитя в VII. воєнній повичці

В Ц. К. австрійськiм військовiм фондi для вдiв i сирiт

у Львовi, ул. Словацького 16, партер.

Обезпечити ся може кождий мущина або жiнка, військовий або цивiльний в вiцi вiд лiт 15 до 60 на протяг 9 до 20 лiт.

До висоти 5000 К. без лiкарських оглядин.

Обезпечене виконує на основi умови в ц. к. Фондом ц. к. уприя. Товариство обезпечень австр. „ФЕНІКС“ у Вiднi.

Уоїх пономень удiляє радо i безплатно Бiоро ц. к. Фонду для вдiв i сирiт (Вiддiл обезпечень) у Львовi, Словацького 16.

395 40-45

ОГОЛОШЕННЯ.

„ОНИ“ трек до лицi i рук, вишкiнов i вибiлюв шкiру. цiна К 1.60 за штуку. Знаменитий трек до зубiв. — цiна К 1.70.

Сольфери неспiшний порошок до чищення зубiв, цiна пачету 30 сот, 498a12-7

С. ФЕДЕР, Львiв, вул Синтуока 7.

Куплю реверенду на особу 175 см високу, 102 обем грудий — або бiльшу — нову або проношену. — Уряд парох. Севецил, п. Людявiвска. 561 1-2

Мешканцi квалiтерске в обстановку i харчем вишiйшу в Станиславовi. — Int. Leon Szuk, Rorszuga. 68 1-3

На продаж дамське футро (мангур). Оглянути можна в силепi И Блоцкого вул. Академiчна. 571 1-5

ВДОВА по свiццєвцку прiймає заряд господарства i доку у свiццєвцка. — Львiв, Красiцьких 15. Петрушевц. 4-5

23. грудня утiх в напрямi Сушкова ав вишкiновими фiрмаж лошак вiнтора рiчної мшатої барви вi вiццєвцку на чолi. Обiццю 100 К за вишкiнов. — Збiвска Марiя Гошовска. 548 3-3

Палачина нова в лiсам оцотр 240 моргiв, при добрих дорожiцiх Покутiю, в сiчас на продаж в українськiх руках. Звiжєвцка локацiя гроша. — Влiзєвцкiх вiдомостий удiляти в чємкостi. адвокат Д-р Иван Ганкенiч в Коломи. 542 6-10

Инструктор-ху(а) для ученицi II. кл. гiмн. i ученика I. кл. гiмн. пошуку сячас. Помешканє, харч i платня пiсля у мови. Зацєрковна, властителька дiбр. Балигород. почта в мiсци. 515 2-3

Дешево продам плащi футрянi з лошакiв, або i иншi футра i гарнiтуру. — I. ВАЛЬДМАН кушнiр, Львiв, Жовкiвска ч. 11. III. п. 553 2-5

ПЕЧИ i КУХНИ НАФЛЕВI
новi ставать, старi направила, скоро i дешево.
МИХАИЛО ГАЛIБЕН
Майстер нафлiрський, Львiв, Городецьке 10
390 26-7

Зараз прийме iнтелiгентну жiночу силу!

Вимоги: Знанє бухгалтерiї мови українськoї, польськoї, вiмєцькoї в словi i письмi.

Платня Пiсля квалiфiкацiї.

Зголошення: Книгарня Наукового Товариства iм. Шевченка, — Львiв Ринах 10 партер. 565 1-3

Видавничє Товариство „Українська книжка“

Антiн Крушельницький :

„Школа пiд росiйськoю окупацiєю“

Свожнiя в 1915-17 року в докумен-тажи про шкiльництво за рр. 1916 i 1917. — Цiна 1.30 К.

Склад в книгарнi Наукового Товариства iм. Шевченка у Львовi. 557 2-7

Аренда поля нафтового.

В цiли аренди оцотр 400 моргiв поля нафтового на лiт 25 вiд р. 1920 почавши в громадi Олака повiт Дрогобич, розписуєсь пововно офєртову розправу з рєчєнем до 20. сiчня 1918 року.

Близших пояснєнь удiляти на случай потреби начальник громадi, ва якого руки належить вносити письмєннi офєрти в замкнєних ковертах i долучити до кождої офєрти вадюм у висотi 50,000 корон (п'ятдєсятє тисяч корон) готiвкою, або у вартiсних паперах, маючих пупiлярне забезпечєвє.

Зверхнiсть громадi в Опацi днiя 31. груднiя 1917.

Гринь Янiв, начальник гром. Олака, повiт Доогобич, почта Пiдлуж. 573 1-1

На подарунки свiточнi

поручаємо

Всєвiтню Бiблiотеку

якi досiль видала: 522 9-10

- № 1/3. Ф. Шiллєра: Поєзiї, вип. I. i II. цiна К. 1.60.
- № 4/6 А. С. Пушкiна: Драматичнi твори, цiна К. 3.-.
- № 7/8 И.-В. Гєтєго: Герман i Доротєя, поєма, цiна К. 1.60.
- № 9/10. М. Якова: Далєкi шляхи, новєлi, цiна К. 2.-.

Замовляти: у **ИВАНА КАЛИНОВИЧА** в Бєрєславi, або в Книгарнi „НАУК. ТОВ. iм. ШЕВЧЕНКА“ у Львовi, Ринах ч. 10.

— Парта звичайно 20 сот., поручєно 60 сот. —

Лiцитацiя коний

Вiдбудєть ся в слiдуєчих мiсцiцх продажi коний у Львовi 11/I., 29/I. 1918. в бараках трену. в Бальоновє, в Станиславовi 15/I. i 25/I. на тогочаснi кiнськiй, в Коломиi 13/I. i 27/I. в станинi вiйськoвiй, в Моравськiй Остривi 9/I. i 31/ Marktplatz.

Початок лiцитацiї о годинi 9 перед полуднєм. На продаж є призначєнi конi вридати в цiлий господарства рiльничого i лiсного, а також для тих хто заплаить найбільше. Тi, що мають право купувати (виключєнi ганаларi коний i посередники) мусять безуслiвно предложити i в мiсци лiцитацiї вiддати лєгiтимацию уповноважуючу до купня, виставлену староством в районновою командою.

Лiгiтимация мусить бути виставлена також на число коний, яке маєть ся закупити.

Звергаєть ся увагу, що купуючий не повинен шкoди, коли без вини його в протягу 14 днiв вiд закупня кiнь упаде, бо дiстанє иншою коня як внесе просьбу. (Vide пункт 16 умов закупня в староствах). Без лєгiтимациї аступ на площу лiцитацiї як i участь в лiцитацiї не дозволяєть ся.

Guido Steingass, Oberstleutnant k. u. k. Inspizierender der Pferdeergänzung beim Militärkommando Lemberg. 552 1-

Лiцитацiї коний.

Конi здiбнi до робiт полєвих i лiсових до набутє в дорозi лiцитацiїннi. Купуючи (ганаларi коний i посередники є виключєнi) мусять мати з собою лєгiтимациї, вiданє через староства (команди районовi).

Лiцитацiї вiдбудуть ся:

1) В шпиталєх кiнських:

- Судова Вишня 2. сiч.
- Ряшiв, касарнi нав. Глубока 4. „
- Ярослав (Annakaserne) 6. „
- Черляни коло Городка Ягайл. 7. „
- Максимовичi коло Самбора 9. „

2) В кiнських стацiях зужиткових:

- Братiвцi коло Стрия 10. сiч.
- Вiльхiвцi коло Сянока 11. „
- Перємишль (Schwarzische Kas.) 11. „

K. u. k. Inspizierender d. Pferdeergänzung des Militärkommandos Przemyśl Fröhlich, Oberstleutnant

3-3 161